

azon a napon

1

*azon a napon majd csönd lesz
csönd és fehérség akárba havas mező
nem mozdul bizonynal a szél sem
hiszen semmi dolga nem lesz e tájon
olyan messzeség nyílik önmagából
amely együtt magasság és mélység
nem titok mert akkorra megszűnik
minden ami korábban titoknak tűnt
s minden néven nevezhető történés
olvashatóvá válik magától
az a pillanat fölemeli önmagát
a végső horizont ívének magasára
s arany sugaraiból fon hidat eléd
hibetővé érik a béke nyugalma
s lezárul minden ami lezárható
azon a napon majd csönd lesz
csönd és fehérség akárba havas mező*

2

*lesz még egy utolsó mozdulat is
egészen kicsi alig is látható
valamit jelez az érintés jogát talán
vagy annak egyetlen rezdülését
valamit ami egykor mindennél
fontosabb volt forróbb és fénylőbb
visszatér külön idejébe e jel
eggyé töri a jövőt a múlttal
s a pillanat örök jelenné árad*

3

*milyen színe lesz akkor az égnek
ha megtörténik az a történet*

az egészből előre mi tudható
valóság lesz-é a másik való
izzó kín vagy csend áradó öröm
valakibe az akkor lesz-e még közöm
a szem íriszében utolsóképpen
ki jelenik meg havas-fehérben
s milyen madár száll éjfél sikongva
a kitakart mellű szájba holdra

4

már bévül az időn
küszöbén az örök magánynak
midőn
eggyé dermednek a tűnő árnyak
felcseng még bizonynyal
a hajdani ének
s a végtelen hajnal
párái ezüstté érnek
könnyeden halkán szépen
miként a vizek árnya
éggé nyílik a mélyben
az idő örök magánya

5

elvész a táj is
se síkság se dombság
és minden szépség ami
együtt volt benne
semmivé enyészik
vizek virágok
varjak és gólyák
mind mind kisuhognak
a felgomolygó sötétségbe
és megnémul a szél is
hangját veszti azon a napon

6

*a küldetést beteljesíti a törvény
megvalósul a távolságok tisztasága
minden érintés az élet pecsétje*

*a mondbatatlan is értelmet nyer
világosságot a magasság trónján
és egészévé tömörül mi volt töredék*

*mindazt aminek neve volt egykor
körbezárja a várakozás foglalata
mielőtt kinyílnak a föld mélységei*

estéli töredék

*virágok hajlonganak árad a bűvösség
nektár illata leng gyűlik felbőkbé immár
nyugtat bíbora öleli égre a csendet
erőtlen szél botladozik által az erdőn
milyen pillanata jött el az időnek
hol született ez a szépség e varázslat
belülről lobban mélységek titkát jelzi
a tűnő kérdésre nincs csöppnyi válasz
mert a való hunyt szemmel is megélhető
hiszen a részek egészévé ott tömörülnek
világ nyílik és zárul egy teljességgé
és lesz tapinthatatlanná a tapintható
az érés örök ideje virágok szirmában lüktet*